

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/23/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713203724
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5713203724.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa A. L., nar.XX.X.XXXX a v právnej veci B. L., nar.XX.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, B. L. do plnoletosti, deti rodičov: matky W. H., rod. H., nar.X.X.XXXX, bytom C. Y. XXXX/XX, S., právne zastúpenej JUDr. Miriam Podhradskou, advokátkou, so sídlom v P., J. O. X a otca G. L., nar.XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, S., právne zastúpeného JUDr. Mariom Buksom, právne služby, s.r.o. so sídlom v Martine, Červenej armády 1, maloleté deti bytom ako matka, v konaní o návrhu matky o zvýšenie výživného na deti, o odvolaní otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 20P/97/2013-102 zo dňa 5.11.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil otcovi povinnosť platiť na mal. A. L., nar. XX.X.XXXX, zvýšené výživné vo výške 100,- eur mesačne od 1.3.2013 vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Vo zvyšku návrh matky zamietol. Nedoplatok na výživnom od 1.3.2013 do 31.10.2013 v celkovej výške 280,- eur súd otcovi povolil splácať v splátkach po 10,- eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Otec je povinný platiť na B. L., nar. XX.X.XXXX, zvýšené výživné vo výške 100,- eur mesačne od 1.3.2013 do 20.4.2013 s tým, že nedoplatok za toto obdobie v celkovej výške 33,33 eur je povinný zaplatiť v lehote do 30.11.2013 k jej rukám. Vo zvyšku návrh matky zamietol. Konanie o zvýšenie výživného na B. L. za obdobie od nadobudnutia plnoletosti dňa 21.4.2013 zastavil. Týmto sa menil rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 20P/139/2010-97 zo dňa 19.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoP/25/2011 zo dňa 26.5.2011. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 62, § 75 - § 78 Zákona o rodine a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Súd po komplexnom zhodnotení dokazovania a dôslednom zvážení vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, zisteného a preukázaného skutkového stavu dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný a preto mu sčasti vyhovel u obidvoch detí, zvýšil výživné na mal. A. na 100,- eur mesačne od 1.3.2013 a rovnako na B. za obdobie od 1.3.2013 do 20.4.2013, teda do dosiahnutia plnoletosti, vo zvyšku návrh matky zamietol, otca zaviazal splácaním vzniknutého nedoplatku 280,- eur u mal. A. v splátkach po 10,- eur mesačne spolu s bežným výživným a 33,33 eur u

B. so zaplacením do 30.11.2013 k jej rukám, konanie o zvýšenie výživného na B. od plnoletosti zastavil vzhľadom k tomu, že sa nepripojila k návrhu matky a nežiadala zvýšenie výživného po plnoletosti. Výživné v takejto výške považoval za primerané, optimálne a zodpovedajúce odôvodneným potrebám detí a zodpovedajúce možnostiam a schopnostiam povinného otca.

Pri rozhodovaní každý dôkaz zhodnotil jednotlivo, všetky vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na výpovede všetkých účastníkov konania a skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné a o ktorých nemal pochybnosti a zo stavu v čase vyhlásenia. Za preukázané súd považoval u otca výšku jeho príjmov, jeho výdavkov bývania vrátane výdavkov na modernizáciu kuchyne, rovnako aj u matky jej príjem a výdavky bývania, u mal. A. niektoré jej výdavky. Za zhodné súd považoval konštatovanie účastníkov o stretávaní sa otca s deťmi a o prispievaní nad rámec výživného.

Rozsah výživného v účinnom Zákone o rodine výslovne stanovený nie je, vyplýva však zo všeobecne uznávaného hľadiska, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu rodičov a ktorú by dieťaťu rodičia zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti a má plniť nielen základnú vyživovaciu povinnosť, ale má prispievať na celkový všestranný fyzický a psychický vývoj dieťaťa, do ktorého je nepochybne potrebné zahrnúť prípadnú záujmovú činnosť a výdavky spojené so zdravotným stavom, čo je aktuálne u obidvoch detí, nevenujú sa záujmovej činnosti so zvýšenými výdavkami.

Porovnaním okolností dôležitých pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodnutia v novembri 2010, resp. v máji 2011 (rozhodoval odvolací súd) s okolnosťami v čase súčasného rozhodovania v novembri 2013 mal preukázané, že v priebehu času došlo k takej zmene pomerov oprávnenej mal. A. a plnoletej B., čiastočne rodičov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného, ide najmä u maloletej o také zmeny, ktoré sa výraznejším

spôsobom prejavili, lebo začatie prípravy na budúce povolanie štúdiom na strednej škole mimo miesta bydliska je podstatná zmena pomerov spojená so zvýšením výdavkov. Vyššie sú aj výdavky na uspokojovanie bežných hmotných potrieb ako je strava, oblečenie, obutie, hygienické potreby, a to aj v dôsledku rastu cien v spoločnosti. Vývoj cien sa nevyhnutne prejavil aj zvýšením finančných prostriedkov potrebných na financovanie všetkých potrieb detí, ale aj zvýšením výdavkov na potreby rodičov, pričom u detí je to z pohľadu súdu podstatnejší nárast, lebo napríklad rodičia nepotrebujú tak často nové oblečenie, obuv, nevyžadujú pestrú, vyváženú a bohatú stravu ako vyvíjajúce sa dieťa, tínedžerka vo veku 16 rokov, jej nároky druháčky na strednej škole sú iné ako ôsmačky základnej školy. Napríklad priemerná ročná miera inflácie vyjadrená prírastkom priemerného harmonizovaného indexu spotrebiteľských cien za posledných 12 mesiacov oproti priemeru predchádzajúcich 12 mesiacov podľa údajov Štatistického úradu SR dosiahla v októbri hodnotu 2 %, v októbri medziročná miera inflácie dosiahla hodnotu 0,7 %, spotrebiteľské ceny v priemere za 9 mesiacov v porovnaní s rovnakým obdobím roku 2012 vzrástli v úhrne o 1,7 %. U mal. A. pribudli výdavky v súvislosti so zistenými ochoreniami, u B. sa zvýšili výdavky v súvislosti s financovaním bežných potrieb. Ide o výdavky, kde časť sú jednorazové výdavky ako platby v škole na začiatku školského roka, na zakúpenie väčšiny školských potrieb a pomôcok, časť sú tie ktoré potrebujú nepravidelne, ale podstatnú časť tvoria opakujúce výdavky, lebo jeť potrebujú každý deň, každý deň potrebujú raňajky, desiatu do školy, teplý obed, večeru, ktorá môže byť aj suchá a menej finančne náročná, každý deň používajú hygienické potreby. Skoro každý mesiac je potrebné dokúpiť niečo na oblečenie, na hygienu, musia sa platiť úhrady za bývanie vrátane prepočítaných ročných platieb, čo je tiež súčasť výživného. Ak zoberieme do úvahy sumu zo strany matky, ktorá určite nemôže byť rovnaká ako u otca, lebo matka sa okrem finančného zabezpečenia podieľa na odôvodnených potrebách a plní si vyživovaciu povinnosť osobnou starostlivosťou spojenou so zabezpečovaním každodenných potrieb a uspokojovaním bytovej potreby, čo je postavené na roveň finančnému plneniu, tak potom to určite je optimálna suma pre zabezpečenie odôvodnených potrieb.

Zmena pomerov čo sa týka mzdy nastala u matky, ktorej sa zvýšila o cca 130,- eur, u otca ani nie o 10,- eur a je zrejmé, že u neho v tejto oblasti nejde o podstatnú zmenu. Situácia matky je však iná, lebo sama musí financovať všetky výdavky bývania a otec sa na nich podieľa spoločne so svojimi rodičmi. Zhoršil sa jej zdravotný stav a má zvýšené výdavky na liečbu ochorení. Pracuje aj nadčasy za účelom zlepšenia svojej finančnej situácie v snahe zabezpečovať základné potreby detí. Tieto si nemôžu dovoliť venovať sa žiadnym záujmovým aktivitám z finančných dôvodov. Navyiac matka musí splácať úvery na vyplatenie otca z bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď získala do vlastníctva 2-izbový byt,

ktorým však zabezpečuje bytovú potrebu detí. Otec nemusel riešiť otázku bývania, lebo sa odsťahoval k rodičom do rodinného domu a jeho finančná situácia (priemerná mzdy) je v podstate rovnaká ako u matky, ktorá má na druhej strane vyššie výdavky. Otec už nemusí splácať mesačne 42,16 eur úver na kúpu osobného motorového vozidla, je splatený a potom zvýšenie výživného o 35,- eur u mal. A. a o 20,- eur u B. len na obdobie do plnoletosti nie je také, aby nebolo v možnostiach otca ho platiť. Dokázal zo svojej mzdy modernizovať kuchyňu v rodinnom dome za cca 1.370,- eur, pričom rodinný dom nie je jeho vlastníctvo, zhodnotil majetok svojich rodičov. Tento výdavok nemožno považovať za nevyhnutný a mohol tieto finančné prostriedky využiť pre deti, vyživovacia povinnosť k deťom je prvoradá a má prednosť pre ostatnými nie nevyhnutnými výdavkami, hierarchia výdavkov otca nemôže byť v rozpore so záujmami jeho detí.

Súd prihliadol na skutočnosť, že otec sa s dcérami stretáva, prispieva na ich potreby aj nad rámec určeného výživného, čo na druhej strane to možno považovať za štandardný prístup každého rodiča k plneniu jeho rodičovských práv a povinností, ktoré nemôžu byť obmedzené len na platenie súdom určeného výživného.

U obidvoch rodičov prihliadol na výdavky bývania, ktoré matka platí sama a predstavujú 193,24 eur vrátane prepočítaných ročných výdavkov, na jednu osobu 64,41 eur. Otec sa na nich podieľa spoločne so svojimi rodičmi, predstavujú 168,46 eur okrem pevného paliva, na jednu osobu 56,15 eur. Tiež na to, že časť potrieb detí je krytá štátnou sociálnou dávkou vo forme prídavku na dieťa, ktorého výška sa zmenila len minimálne.

Pri rozhodovaní o výške výživného súd komplexne posúdil finančné možnosti otca, jeho rodinné a majetkové pomery, rovnako možnosti a pomery matky, ale aj zvýšené potreby mal. A. a plnoletej B.. Výživné zvýšil od 1.3.2013, od prvého dňa mesiaca, v ktorom matka podala návrh, keď výživné sa platí mesačne vopred a súd považuje za prirodzené a spravodlivé zvýšiť výživné od prvého dňa mesiaca, v ktorom bol návrh podaný. Potom pri takto upravenom výživnom otcovi vznikol nedoplatok u mal. A. 280,- eur, ktorý vypočítal ako rozdiel medzi doteraz určeným a novoupraveným výživným - zvýšenie o 35,- eur krátko 8 mesiacov a umožnil mu ho splácať v splátkach po 10,- eur mesačne spolu s bežným výživným, ktoré považoval za primerané, bude ho splácať 28 mesiacov. U B. za dobu maloletosti je 33,33 eur - za marec 20,- eur a za 20 dní apríla 13,33 eur a je povinný ho zaplatiť do 30.11.2013 k jej rukám.

Vzhľadom k tomu, že v priebehu konania sa dcéra B. stala plnoletou a účastníčkou konania a nežiadala zvýšenie výživného od plnoletosti, súd v súlade s § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods.1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 konanie vo veciach starostlivosti o maloletých) a súd nezistil žiadne skutočnosti a okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie otec maloletej A. L. a plnoletej B. L. prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že návrh matky na zvýšenie výživného zamietne. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná taká skutočnosť, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného na deti a to mal. A. a plnoletú B.. Zmena nastala u mal. A. v tom, že začala navštevovať strednú školu vo Vrútkach, kam dochádza vlakom a v čase súdneho konania sa začala liečiť v alergologickej ambulancii. Pomery na strane otca, matky a maloletých detí sa od posledného rozhodnutia vo veci nezmenili. On ako otec sa na výchove detí podieľa nielen plnením si vyživovacej povinností, ale aj osobnou starostlivosťou primeranou v podstate už takmer dospelému veku mal. A. a plnoletej B.. S obidvoma deťmi má pozitívny vzťah. Životné náklady na výchovu detí nestúpili tak, že by odôvodňovali také zvýšenie výživného, ako určil súd.

K odvolaniu otca detí proti rozsudku súdu prvého stupňa podala písomné vyjadrenie matka detí prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť v celom rozsahu ako vecne správny. Stotožnila sa s právnym názorom prvostupňového súdu, v ktorom konštatoval, že otcovou prvoradou povinnosťou je platenie výživného. Má za to, že prvostupňový súd vykonal rozsiahle dokazovanie, úplne zistil skutkový stav a riadne sa

vysporiadal so všetkými zistenými skutočnosťami. Všetky vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne, pričom dospel k správne a spravodlivému súdne rozhodnutiu. Pri svojom rozhodovaní zobral do úvahy všetky relevantné okolnosti na strane mal. A. a plnoletej B., ako aj na strane otca a matky detí. Dala do pozornosti fakt, že sa sama stará o obidve deti, zvýšený príjem dosahuje náročnou a po fyzickej stránke ťažkou prácou. Poukázala na nárast výdavkov na strane mal. A., ako aj plnoletej B..

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca detí proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 2 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. s tým, že sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, v ktorom nezistil žiadne vecné a procesné pochybenie.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania otec maloletých detí, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa - otca maloletých detí, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.